

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, fel-szólamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTES és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petisórát egyszeri hirdetésnél 20 kr., kétszerinél 15 kr., háromszorinál 10 kr. számítatik.

„NYILTTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes beiktatásnál 30 kr.

Bérmertetlen levelet nem fogadunk el.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„SZENTES és VIDÉKE”

október—december folyamára.

„Szentes és Vidéke” című lapunk a mai számmal a f. évi negyedik évfolyamába lép, mely alkalommal eddigi t. előfizetőinket úgy helyben mint vidéken az előfizetés megújítására, többi polgártársainkat pedig, kik eddig nem tartoztak ugyan előfizetőink sorába, de lapunk irányával megismerkedve nézetünket osztják, lapunk támogatására és előfizetésére kérjük fel.

Helyi viszonyaink a vasutaggy, az ármentesítő társulat, az iparoktatás és egyéb fontos közügyek előléte lépése folytán úgy alakulnak, hogy egy értelmes polgár sem nélkülözheti a helyi lapokat, melyek főképp akkor a helyzet igazi tolmácsai, ha minden párt- és önérdék keretéből ki van zárva. Hogy mennyire felel meg valamely helyi lap e kötelességnek, azt az olvasó közönség böles belátására bizzuk, mi lapunk részéről iparkodni fogunk — úgy mint eddig — a t. olvasó közönség várakozásának megfelelően.

Az ujonnan belépő előfizetők, ha a regény-mellekletnek eddig megjelent részét megszerezni óhajtják, ezt 50 kr. lefizetése mellett kaphatják.

Az előfizetési feltételek a régiéek, u. m.:

Egész évre..... 4 frt.
Félévre..... 2 frt.
Negyedévre..... 1 frt.

Szentes, 1886. szeptember hó 24.

„SZENTES és VIDÉKE”
KIADÓHIVATALA.

Furcsa állapotok.

A Körös-Tisza-Maros közti ármentesítő társulat birtokossága mult hó 24-én közgyűlést tartott, melynek minden egyes tagja azt várta, hogy biztos és megnyugtató tájékoztatást fog nyerni a gátak készítésére felvert 10 millió forint kölcsön hováfordításáról. E várakozásukban azonban az illetők nagyon is csalódtak. Hasztalan volt minden interpelláció, mert a közgyűlési tagok fülébe mindig az a szomorú refrain hangzott: kincs — nincs.

Két szomorú témát adott tollunkba a fenti közgyűlés. Az egyiket képezi a 10 millió hováfordításáról szóló s oly nehezen előkeríthető számadási ügy.

Lássuk ezt a fatális ügyet közelebbről.

A kormánybiztosi számadások átvizsgálására kiküldött öt tagu bizottság azt jelentette a közgyűlésnek, hogy a kormánybiztossági személyzettől nyert és átvizsgált számadási kivonatok oly lényeges eltéréseket és hiányosságokat mutattak, hogy az eredeti okmányok átvizsgálása vált szükségessé, de ezek kiszolgáltatása a kormánybiztossági személyzet részéről megtagadtatott. Ennélfogva a bizottság megkeresendőnek véli a miniszteriumot arra nézve, hogy a kormánybiztosi számadásokat adja ki.

Több közgyűlési tag szólalt föl ez ügyben, egyebek közt Haviár Dániel országgyűlési képviselő szomorúnak tartja, hogy maga a minisz-

ter sem tudja megmondani, van-e ott még valami a 10 millióból vagy sincs. De szomorú dolog az is, hogy a társulat intéző körei, a mint az évi jelentésből kintnik, nem tudván megszábadulni a lidérenyomástól maguk hangoztatják azon az egész érdekeltiségre nézve káros elvet, miszerint a kormánybiztosság a miniszteriumnak köteles csak számolni. Már engedelmet kérünk, az ilyen felfogás ellen tiltakoznia kell minden józan telfogásu birtokosnak, a kinek csak egy talpalatnyi földje van. Mi ezen felfogás ellenében a 10 millió kölcsön által terhelt érdekeltiség érdekében azon egyedül elfogadható elvet ismerjük a kormánybiztosi számadási ügyben: miszerint a kormánybiztosság úgy a miniszteriumnak mint az érdekeltiségeknek egyaránt számolni tartozik.

Ki vette föl kölcsön a 10 millió frtot? Kétségkívül az érdekeltiség. Ki lett megbizva azzal, hogy ez összegből a szükséges védművek előállítására a költségeit fedezze? Bizonyosan a kormánybiztos, annyival is inkább, mivel egyes befejezetlen munkák mai napig a kormánybiztosság megbízásából és felügyelete mellett folytattak. Már pedig ebből kifolyólag az a meggyőződésünk, hogy ha valakire bármily csekély pénzüsszeget bízunk, az illető két oknál fogva tartozik annak beszámolni, a kinek pénzt kezelte: először azért, hogy kimutassa, miszerint a rábízott pénzüsszeget a kitűzött célra fordította, másodsor saját megnyugtatósára, nehogy valaki hűtlen kezeléssel gyanúsítsa még akkor is, ha ily gyanúsításra a legkisebb ok sem forogna fen. Hogy a kormánybiztos a miniszter kiküldöttje, azt senki sem vonja kétségbe s az is kétségbevonhatatlan tény, miszerint a miniszteriumnak beszámolni tartozik; de a fentidézett okoknál fogva szerintünk legerősebb azon morális kötelezettség, melylyel a kormánybiztosság az érdekeltiséggel szemben áll, mert nem a miniszteriumnak, hanem az érdekeltiségeknek pénzt kezelte.

Ily körülmények közt — mivel a kormánybiztos egyszerű felvilágosításon kívül semmitféle számadási kötelezettséget nem ismer az érdekeltiséggel szemben — a társulat a közmunka- és közlekedési miniszteriumtól fogja követelni a számokodást, s ha emel is oly udvarias előzékenységet talál mint a kormánybiztosságnál, nem marad más hátra, mint az a forum, melyet gróf Károlyi Sándor helyezett végső esetben a közgyűlésen kilátásba: a bíróság. Mert hogy a 10 millióról valakinek csak kell számolni, az bizonyos.

A másik szomorú thema abban áll, hogy a miniszter a kormánybiztossági személyi kiadások fedezésére megteríteni rendelte s habár a társulat a fizetésre nem érezte magát jogosítottnak, mégis a miniszter által fizetésre ismételt köteleztetett.

Bármennyire tiszteljük a kormány intézkedéseit, de a kormánybiztossági személyi kiadások megtérítésére vonatkozó rendeletét sem igazságosnak sem méltányosnak nem tartjuk. Amikor a körös-tisza-marosi terület a kormánybiztosság gyámsága alá helyeztetett, ez nem egyedül helyi, hanem országos érdekből is történt. A kormány nagyon jól tudta és tudja most is, mily adóalapot veszítene el az által, ha e nagy terület csak egy árviztől is sújtatnék, azért ezt a területet, okulva Szeged és Csongrád veszedelme által, minden áron megmentendőnek vélte, tehát az országos érdek is lebegett szeme előtt. Vajjon mi áldozatokat hozott a felvidék, hogy annyi vasut birtokába jutott, melyek deficitjének fedezéséhez az alföld épen úgy járul, mintha azon vasutak áldásait hasonlóképen élvezné. Igenis, országos érdek, kereskedelmi és ipari érdekek teték szükségessé ama vasutak létesítését s azért nem juthat senkinek eszébe azt hangoztatni, hogy

ama felvidék viselje e vasutak építési költségeinek fedezését. A kormány nagyon jól tudja, mily teher árán iparkodik e vidék lakossága földjét az árvíz ellen védeni; nagyon jól tudja, hogy még az unokák is nyögni fognak e teher alatt; de azt is kellene tudnia, hogy a földeknek oly drága áron eszközölt biztosításának nemcsak az adófizető alföldi lakosság, hanem az állami kincstár is nagy hasznát veszi, tehát nem méltányos dolog, hogy ez a vidék a kormánybiztossági személyzet fizetésének elvállalásával új terhet vegyen magára. S ez alkalommal a bekövetkezett események nekünk adtak igazat. Mint t. olvasóink a közgyűlés lefolyásáról szóló közleményből olvashatják, az fog bekövetkezni, amit lapunk a társulat megalakulásakor hangoztatott, hogy a kormánybiztosságtól minden áron szabadulni kell.

S a mit mi nem egyszer hangoztatunk, azt hangoztatják az érdekeltiségi tagok is, hogy kár volt addig az autonóm társulatot megalakítani, míg a kormánybiztosság működése le nem jár — hja, itni kellett a vasut, míg meleg, az érdekeltiség kontójára. S csodák csodája: a felolvasott jelentés szerint a f. év végével a társulat megszábadul a kormánybiztosságtól, csakhogy az e föltötti örömben jó adag üröm is vegyül. Ugyanis a kormánybiztosság még nem fejezte be a töltés-építéssel kapcsolatos munkálatok egy részét, és pedig az ártérfejlesztést, osztályozást, ártéri telekkönyvek elkészítését, nyilvántartás berendezését, a 10 millió kölcsönnek az összes érdekelték ártéri vagyonára való bekebelezését stb. E szerint a kormánybiztosi hivatalnokok egy részét a társulat át fogja venni, kik a társulat központi tisztii karának felügyelete alatt fogják majd végezni a még hátralevő munkálatokat. Ez pedig, ha a társulat nem lesz óvatos, szép pénzbe fog kerülni; mert a kormánybiztosságnál alkalmazott tisztviselők némelyikének fizetése a főispánét is haladja, természetesen az érdekeltiség kontójára, s igaza volt a mezőtúri polgármesternek, hogy „drága multság nekünk a kormánybiztosság, teljesen szabadulni szeretnénk tőle, a rendszertől ép úgy, mint embereitől.” Ha már a bajt a társulat nyakába veszi, vegye figyelembe az érdekeltiség amugy is nagy terheit. Csak is a legszükségesebb munkaerőt vegye át a kormánybiztosságtól s tegyen számítás, mennyibe kerül ezen hivatalos személyzet díjazása. Ha az összeg tetemes lenne s olcsóbb apparátussal lehet ugyanazt a munkát végezni, akkor értesíteni kell a közlekedési miniszteriumot, hogy saját emberei által sokkal olcsóbban végezhető a teendőket s legfeljebb egy kormány közegre mint a kormány képviselőjére lenne szükség. Ezt a társulat mindig teheti, mert ő fizeti az alkalmazottakat, tehát személyhez és névhez nincs kötve.

Ily felfogást ajánlunk az érdekeltiségeknek akkor, amikor a kormánybiztossági teendők átvételéről lesz szó, mert ily furcsa állapotokkal szemben egy tekintélyes társulatnak kategorikus módon kell eljárni — pénz dolgában az udvariaságnak vége van.

A körös-tisza-marosközi ármentesítő társulat közgyűlése H.-M.-Vásárhelyen.

A körös-tisza-marosi ármentesítő társulat. fhó 24-én tartotta H. M.-Vásárhelyen gróf Károlyi Tibor elnöklete alatt közgyűlést.

Nagy várakozással néztek sokan e közgyűlés elé s egy csalódással gazdagabbak lettek. Várták a 10 millió számadások megvizsgálására s a társulat pénzügyeinek tanulmányozására kiküldött bizottság számadatouk és okmányokon alapuló jelentését s e helyett a kiküldött ötös bizottság egész őszinteséggel kijelentette, hogy ezekre a dolgokra nézve a közgyűlést nem tájékoztathatja, mert ő maga is tájékozatlan. A közgyűlési tagok látva, hogy sem interpelláció, sem indítvány ezt a kér-

dést tisztába hozni nem fogja, miután a közmunka és közlekedési minisztérium szintjén mint a kormánybiztosság intézkedései emésztették föl a 10 millió forint nagyobb részét, a dolgot nem bolygatták. A közgyűlés tehát a legfontosabb ügyben elhatározta, hogy a központi választmány kérelmezze a minisztériumtól az összes számadások leküldését betekintés végett.

E rövid bevezetés után a közgyűlés lefolyásáról röviden a következőkben értesítjük olvasóinkat:

Elnök gróf Károlyi Tibor a szép számmal megjelent érdeklődést üdvözölve a gyűlést megnyitja, egy szerszám ajánlja, hogy a tárgysorozatra nézve sok tekintetben hátrányos (Szép autonómia, nem megmondtuk ezt? Szerk.) hogy a számadásokat át nem vehette, mert befejezetlen munkálatokkal áll szembe (no meg azért sem, mert a számadásokat nem adják ki, Szerk.) de meg a kormánybiztosság a minisztériumuk köteles számolni (hát az érdekeltek jogait úgy félreismerni? Szerk.) Ily körülmények közt csak a pénztári főnökség vétetett át a kormánybiztosságtól. (Ugyan micsoda szerzőtől tanulták az illető urak a számvitelant, hogy számadás nélkül vesznek át valamit? Szerk.)

A terjedelmes jelentés minden észrevétel nélkül tudomásul vétetett.

Náray Lajos lemondott társulati alelnök helyére Kovács Ferenc egyhangulag, a megválasztott választmányi tagsági helyekre Náray Lajos, Kovács Imre, Farkas Gedeon, id. Sarkadi Nagy Mihály, Kontár József, ifjú Dáni József és Teplieky János választották meg.

A közmunka és közlekedési m. kir. minisztériumnak a társulat pénzügyeire vonatkozó leszámlás és a kormánybiztosi hivatalok költségeinek fedezése tárgyában kiadott rendeleteinek tárgyalása, úgy az ez ügyben beterjesztett központi választmányi előterjesztés huzamosabb időt vett igénybe. Az előterjesztés hangsúlyozza, miszerint a leszámlásra nézve pozitív alapot csak akkor nyer, ha a kormánybiztosi számadások megállapítottak. A kormánybiztossági személyi kiadások fedezését, melyre a szentesi adóhivatal 22,550 forint előlegezett, a minisztérium megtéríteni e. rendelte s habár a társulat a fizetésre nem érezte magát jogosítottnak, mégis a miniszter által ismételt kötelezettség a fizetésre, nem marad más hátra, mint meghajolni s az összeget kiutaltatni. Feliratilag azonban kérelmezte, hogy az állami tisztviselők külön díjazását, miután azok rendes fizetéssel bírnak, a kormány térítse vissza.

Ezen beszámolási ügyiratokra vonatkozólag a központi választmány által kiküldött ötös bizottság jelentése is felolvasatott, mely az ártérfejlésről költségek megállapítását, úgy az ártérlekkönyv készítését, osztályozását a társulatra kívánja bízni, kitérve jelentésében, hogy a társulat érdeke azonos az államéval s ily módon idő és költség megtakarítás eszközölhető.

A kormánybiztosi számadások átvizsgálására ugyan csak egy öt tagú bizottság lévén kiküldve az jelent, miszerint a számadási kivonatokat, miket a kormánybiztossági személyzetől nyertek, átvizsgálván oly lényeges eltéréseket, hiányosságokat s huzagokat konstatált, hogy az eredeti okmányok átvizsgálása szükségesé vált, miknek kiszolgáltatása azonban a kormánybiztossági személyzet részéről megtagadtatott. A jelentés több nagyobb összegű tételt felsorolt, melyeknek hovatartozása s létezésre kiderítendőnek ajánlatik, egyszersmint a minisztérium megkeresendő arra nézve, hogy a kormánybiztosi számadásokat bekívánja.

A tárgysorozat ezen pontjánál a közgyűlés tagjai

általában megütköztek a számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentésének azon részén, melyben előadva van, hogy a kormánybiztosság a leszámlásra nézve minden pozitív adatot megtagadtat s valószínűségi feltevésekkel akarta kielégíteni a társulat kiküldöttét.

Horváth Gyula kormánybiztos meutei igyekezett magát, hogy neki hivatalnokai sérelmes eljárásáról tudomása nem volt s igyekezett az ötös bizottság felvetett kérdéseire pontonként válaszolni, azonban Haviár Dániel erősen felszólalt, hogy szomorúnak tartja, miszerint két év óta nem tud az érdekeltség még annak biztos tudomására jutni, hogy a 10 millióból van-e még csak egy garasunk is s udvariánus felkéri a kormánybiztost, hogy a szóbeli felvilágosításokkal ne fárassza magát, mert az érdekeltséget nem szavak, hanem csak is okmányok nyugtathatják meg. A közgyűlés egyhangulag helyesléssel kísérte Haviár szavait.

Mészáros Endre mezőúri polgármester az ötös bizottság jelentését kiadatulni óhajtja a kormánybiztosságnak nyilatkozat végett. A kormánybiztosságot megszüntetni, teendőit a társulat által átvétetni indítványozza, de a jelen év hátralévő részére a tisztikar átvételét és fizetését megtagadja.

Garzó Imre reá mutat arra, hogy a miniszter in tézkedésére semmit sem lehet tenni. A miniszter hivatala a társulatot a kormánybiztosság fizetésére. A hivatalok még ez év folytán átadatnak, de addig személyzet kell, azonban jövőre már megakarítás lesz eszközölhető, mint ezt a jövő évi előirányzat mutatja. Addig tehát a kormánybiztosság megtartandó. Ajánlja, hogy a közp. választmány jelentése elfogadtassék.

Draskóczy Lajos a felolvasott okmányokból azt látta hogy a központi választmány mindent elkövetett a kiadások mérséklésére, így tehát ennek jelentését szintén elfogadja. Az ártér fejlesztés szorgalmazását azonban jegyzőkönyvileg óhajtja kifejezésre juttatni.

Boros Sámuel azt akarja elérni, hogy a kormánybiztosi számadások tisztába jöjjenek, tehát a közp. választmány jelentését pártolja.

Bartholomeusz János erősen kifakad az eddigi gazdálkodási rendszer ellen s a miniszteri tanácsához óhajt felterjesztést intézni, mely a közp. minisztert kötelezné számadásra.

Gróf Károlyi Sándor nem tudja pártolni előtte szóló indítványát, és pedig azért nem, mert ha a társulatnak igazsága van, akkor követelheti a számadásokat egyenesen a minisztertől, miután törvényes alapon áll. Ha nem adja meg a miniszter a kellő felvilágosítást, ott a független magyar bíróság, de fogjuk a 10 milliónyi költségekért perelni. [Általános helyeslés]

Elnök ezután felteszi a kérdést, elfogadja-e a közgyűlés általánosságban a központi választmány jelentését, a mely elfogadtatván, ennek részletes tárgyalásánál hozzászóltak még a vitához Haviár Dániel, Bánfy Gyula, Bartholomeusz János, Boross Samu, Garzó Imre, és a választmány javaslata részleteiben is elfogadtatott.

A közgyűlés többi tárgynál minden vita nélkül intéztettek el. Elfogadtatott a jövő évi költségvetés 19308 forint 60 kr. bevétellel szemben 183499 forint 59 kr. kiadásal s így 124190 forint 99 kr. kirovársra lesz szükség a költségvetési kiadások fedezésére.

Az ügyviteli, gátvédelmi, zsilipezelési, pénztárkezelési, erdőkezelési és nyugdíjintézet szabályzatok felolvasatván (nem nagyszerű?) elfogadtattak.

1886. évi számadások megvizsgálására: Bartholomeusz János, Székács István és Ónody Lajos, — a tisztviselői társulat közgyűlésére: Dáni József, Kristó Lajos, Bánfy Gyula, Haviár Dániel és Kiss Zsigmond kiküldettek ki.

Ezzel az elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére Kmetykó József, Haviár Dániel és Kiss Zsigmond közgyűlési tagokat felkérve s a gyűlésterem átengedéseért H. M. Vásárhelynek köszönetet nyilvánítván, eljenzés között a gyűlést bezárta.

Az ipartársulatok ügye.

Már régen nem lehetett oly élénk mozgalmat országszerte tapasztalni a hazai iparügyek körül mint az új ipartörvény megalkotása óta. A becstelben megöszült veterán iparosok csóválják fejüket és várják, jön-e még jobb idő, mert a legközelebb lefolyt korszakot minden baj okozójának tekintik s nem hiszik, hogy még rosszabb idők is lehetnek az iparosokra. Nem bolygatjuk a szomorú mulat, hisz azon úgy sem lehet segíteni, hanem tekintünk inkább a jövőre, a mely a mi kezünkben van s melynek bajait okkal-móddal legalább enyhíthetjük.

Iparosaink lapunk mai számában olvashatják a városi tanács részéről a helybeli ipartársulatokhoz intézett felhívást. Nem kell hozzá terjedelmes magyarázat, mert a ki az új ipartörvény intézkedéseit ismeri, meg fogja érteni ennek a felhívásnak célját. Ismeretes dolog, hogy az új ipartörvény megalkotásával az országban fennállott ipartársulatok nem csak jogaik, hanem jelentőségüket is teljesen elvesztették. Az új ipartörvény nemcsak az ipartársulatok jogait, hanem még egyéb fontos jogokat is ad az u. n. ipartestületeknek, melyek mindenütt, ahol az iparososztály rendet szeret és önállóságra törekszik, örömmel fogadtattak s csakhamar létesültek is. Városunkban is a legnagyobb csendben, minden surlódás nélkül jött létre az ipartestület, s ámbár még néhány iparos kissé duzzog ellene, mert csak addig terjed a figyelme, hogy évenként bizonyos összeggel kell hozzájárulni ezen testület fenntartásához, de eljön az az idő, amidőn be fogja látni minden iparos, hogy azon csekély tagsági díjhoz képest sokkal többet ér azon eredmény, amelyet az olyan ipartestület helyes vezetésével elérni.

Az ipartestület létre jött, de hátra van még a sok ipartársulat. Mi legyen azokból? A törvény egészen világosan intézkedik róluk, a midőn azt mondja, hogy mihelyt egy városban ipartestület alakul, a városi tanács mint iparhatóság kérdést intéz az ipartársulatokhoz, melyek további fennállásának sem alapja, sem szüksége nincs, vajjon szándékoznak-e mint ipartársulatok — habár semmi joggal nem rendelkeznek — továbbra is fennállani, avagy nem. A törvény jövőre is megengedi ugyan, hogy az ipartársulatok továbbra is fennállhatnak, de semmiféle joggal nem ruházza fel őket, sem nem kényszeríti az iparosokat arra, hogy az ipartársulatokba jövőre is tartozzanak, tehát teljesen tetszésükre van bízva, akarnak-e jövőre is fennállani, vagy se.

Ez a kérdés áll most az iparosok előtt s habár sem nem veszítenek, sem nem nyernek vele az iparosok, akár fennállanak jövőre is ipartársulataik vagy sem, mégis midőn ily régi testületek sorsa felett kell döntenet, szükségesnek tartjuk, hogy említést tegyünk az ügyről, mielőtt az illető ipartársulatok határozatot hoznának.

Erről — a tér szűke miatt — jövőre.

„SZENTES ÉS VIDÉKE” TÁRCÁJA.

VÉGZETEK.

(Folytatás.)

György ez alatt elérte a hajó elejét, hol máskor éjjel rendszeren ő állott. Most azonban horgonyozáskor nem tartották ezt szükségesnek, s a legénység, mikor nem volt rá szükség, a hajó belsejében tartózkodott s onnan nézte sóhajta régen nem látott szárazföld kilátását.

A tenger vize dagály folytán a part felé hullámozott. György világosan látta, hogy a tenger fénylő vize a horgonylánc körül csapkod — e vize menjen-e éjjel a sötétben? Hát ha elfogja a görcs — ha a falánk halak valamelyikére akad! „Janka!” Egyéb gondolata nem volt s még egyszer szélyeltékintvén, vajjon nem figyel-e rá valaki, megfogta a horgonyláncot s zajtalanul botázkodott le a tengerbe.

VIII. A szökés.

A Betsy Crow nevű hajóra még kevés terhet raktak s azért aránylag magosan emelkedett ki a vízből. György sokkal erősebben találta az áradást, azonkívül erősen fényelt a tenger, a mint azt már fölülről is észrevette volt. Ha tehát, amint a tengerbe ereszkedett, mindjárt tovább uszik, akkor a hajófedélzetén lévő emberek valamelyikének figyelmét vonhatja magára, s akkor természetesen azon veszedelemnek lesz kitéve, hogy elfogják. Legjobbnak találta tehát, ha az ár irányában halad s csakis fejét dugja ki a vízből. Nem is gondolta, hogy az oly gyorsan megy, mert az ár rendkívül erős volt és csak miután a hajótól távozott, kezdett lassan alamerülni s víz alatt a nyúló uszott, ameddig lélek-

zetel vissza tudta tartani. Most azonban levegőre volt szüksége és még mindig óvatosan és lassan emelkedett felszínre, de úgy, hogy hátára feküdt és csak arca látszott ki a vízből; erősebben csak akkor kezdett uszni, mikor teljesen meg volt győződve, hogy a hajóról nem vehetik észre.

E közben a Betsy Crow hajón csend uralkodott — György távozását nem is lehetett oly hamar észrevenni és senki sem gondolt arra, hogy valakinek bátorsága lenne, oly nagy távolságról a földet uszva elérni. Györgynek különben a többi hajót is kerülnie kellett, mert bárholnan fedeztetnék föl, arra kellett számítani, hogy azonnal küldenek csónakot utána: oly esetekben a hajókapitányok segédkeznek nyújtának egymásnak. S ha elfogják, kiszolgáltatják vagy az illető hajónak vagy a szárazföldi rendőrségnek — az egyik állapot épen olyan rossz mint a másik, s akár milyen törvénytelen eljárásban részesítették, az ellen a legkisebb bizonyítékot sem tudja felhozni.

De mily messze volt még tőle a szárazföld, mely a hajóról oly közelnek látszott! — Szerencséjére az ársokot segített rajta, ha néha hátára feküdt is, hogy pihenjen, most már az utolsó horgonyozó hajókat is sikerült kikerülnie s már csak egy hosszú, sötét, a kikötő előtt épített emelvényt látott.

Cethalakra nem is gondolt s minél alacsonyabb vízbe jutott, annál kevésbé kellett tartania tőlük, de azért nem mert a kikötő mellett partra szállni. Hát a rendőrséggel találkozik ott, amit minden áron kerülnie kellett, akkor éjszakra bőrtömbbe zárják s akkor biztosan számíthatott rá, hogy hajójáról még hajnalban reklamálni fogják. Azért kissé jobbra tartotta magát, hol a város felől eső világosság sokkal gyöngébb volt. De mily nehezére esett már most is az uszás! Ruhája tele szivta magát vízzel s ha nem érezte is ezt eleinte, de minél gyöngébb lett ereje, annál jobban érezte az átkozott ruhát. Fázni kezdett; soga vacogott; alig látta, hogy hová uszik, a víz felületén nagy nehezen tartotta ma-

gát, míg az ár a szárazföld felé sodorta. Már úgy sem bírta tovább — „Janka!” szólt halkán s már is szájába nyomult a víz — utolsó erejét összeszedte — hisz már közel kellett lennie a szárazföldhez, de érezte, hogy mindinkább mélyebben sülved. Már nem bírta fenntartani fejét a vízből s csak néha, midőn teljes erejéből föllökte magát — tudott lélekzetet venni. — Most már lélekzete is elállni kezdett s azon gondolattal: „Vége — vége mindennek — életét sorsára akarta bízni, midőn lába alatt valamit érezett. Öntudata majdnem eltűnt, de ösztönyszerűleg még egyszer szedte össze magát — a lába alatti keménység tovább vitte — egynesen állott s érezte, hogy lélekszik. Új eleterő lövelt ereiben. — A legnagyobb mértékben igénybe vett karizmai pihenhetek — tüdöje tele szivta magát levegővel, és a mint az ártól tovább hajtatta előre lépdelt, alig harminc lépésnyire megismerte a sötétlő szárazföldet s a homokos partot. De ott is volt még néhány ház, azért jobbra kanyarodott a sötétségbe. Amint a vízből kilépett, érezte, hogy ruhája ólomnehézséggel huzza lefele — reszkető tétőn alá birt megállani, de azt is tudta, hogy az ár még jobban fog emelkedni — tovább haladt tehát, míg végre a partra lépett. — Most azonban nem birt tovább menni — gépiesen maga után huzta ugyan lábait, hogy lehetőleg távol legyen a tengerrel — ereje ki volt merítve s alétlan összerogyott.

Hogy hány óráig feküdt úgy, nem tudta, de a nélves ruhától és a hűvös éjjeli levegőtől szárazmódú fázás végre eszméletre hozta, és a pihenéstől megerősödve valamint azon öntudattól lelkesítve, hogy még mindig veszályban forog, hirtelen felugrott. Még itt sem érezte magát biztonságban, hanem a halkok között vonult s csak ott iparkodott ruhájából a vizet kicsavarni. E keletlen munka végeztével felhuzta cipőjét, mely uszás közben derekához volt kötve, s habozás és cél nélkül sietett a száraz föld belsejébe.

(Folyt. köv.)

Világfolyása.

Tisza miniszterelnök válasza. Nemcsak az országgyűlés, hanem egész Európa, főképp a balkáni kérdés által legközelebb érdekelt nagyobb és kisebb államok feszülten várhatták, mit fog Tisza Kálmán magyar miniszterelnök a bolgár kérdésben hozza intézett interpellációkra válaszolni. Mult hó 29-én hangzott el a válasz, melyet mint fontos politikai nyilatkozatot fővonalokban közöljük. A miniszterelnök visszautasítja azon föltevést, mintha külügyi miniszteriumunk Bulgária fejedelmének letételét kitalásba helyezte volna, vagy éppen a Sándor elleni merényléről előzetes tudomással birt volna, vagy azt bármely föltétel mellett is helyeselte volna. Ezt valamint a későbbi eseményeket épp oly kevéssé tudhatta, mint azt, hogy Sándor fejedelem koronáját olyanoknak tekintti, mint a melyet egyenesen az orosz cártól kapott s maradását az orosz cár beleegyezésétől teszi függővé. Semmiféle egyezés nem létezik az orosz kormány és a mi kormányunk közt a Balkán-félszigeten gyakorlandó döntő befolyást illetőleg. Az Osztrák-Magyar-Monarchia egyedüli álláspontja az, a berlini szerződés határozatait ép-ségen tartani. A külügyi hivatal a Sándor fejedelem elleni összeesküvők ügyében Bolgárország érdekében figyelmeztetéssel élt az elhamarkodott lépésekre és azok következményeire nézve; de az összeesküvés okozóinak védelmére semmi lépést nem tett. Ha a Balkán-félszigeten változások történnek, érdekeink az, hogy az ott élő népek független államokká fejlődjenek s mellőzve minden növekedési vagy hódítási törekvést, a monarchiának egész befolyását ezen államok önálló kifejlésének előmozdítására kell irányoznia s oda kell törekednie, hogy ott egyetlen idegen hatalom se állapíthasson meg protektoratust s ne gyakorolhasson állandó befolyást. Külügyi hivatalunk határozottan fenntartja azon ismételtlen kifejezett nézetét, hogy a fennálló szerződések szerint az esetben, ha Törökország a számára fentartott joggal élni nem akar, a Balkán-félszigeten senki másnak nincs joga egyoldalú fegyveres beavatkozáshoz vagy protektoratus létesítéséhez, és hogy egyáltalában a Balkán-félszigeten minden változás csak a berlini szerződést aláírt hatalmak beleegyezésével történhetik. A ház nagy többsége tudomásul vette a miniszterelnök válaszát.

Meghívás.

A szentesi ipartestület f. évi október 14-én d. u. 3 órákor a csizmadia ipartársulat nagy termében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a képesítéshez kötött mesterséget űző összes helybeli iparosok meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

- 1.) A f. é. utolsó négy hónapjára az előjáróság által elkészített költségvetés tárgyalása.
 - 2.) Az alapszabályoknak az előjáróság által indítványozott módosítása.
 - 3.) Indítványok tárgyalása.
- Jegyzet: Az alapszabály 11. §-a értelmében csakis oly indítványok vétetnek tárgyalás alá, melyek 10 tag aláírásával legalább 4 nappal a gyűlés napja előtt az elnökséghez adtnak be.
- Egyszersmind felhívattak mindazon képesítéshez kötött mesterséget űző iparosok, kik a legutóbb tartott közgyűlésen nem szavaztak, miszerint neveiket, foglalkozásukat s lakcímközt f. hó 10-éig déli 12 óráig az ipartestületi elnöknel (I. t. 226 sz.) bejelenteni el ne mulasszák, hogy az illetők nevére a meghívó kiállítható legyen.

Szentes, 1886. okt. 1.

IPARTESTÜLETI ELNÖKSÉG.

HIREK.

— Midőn t. előfizetőinket előfizetéseik szives megújítására fölkerjük, egyuttal figyelmeztetjük a hátralékban levő előfizetéseiket tartozásaik mielőbbi kiegyenlítésére.

— Lapunk mai számához két melléklet van csatolva.

— **Dalárdánk** 25 éves jubilauma alkalmából rendezendő díszhangversenyén — mint biztos forrásból értesülünk — a meghívott dalárdák közül a szegedi dalárda testületileg fog nemcsak megjelenni, hanem közreműködni is. Azonkívül arról is értesítjük olvasóinkat, hogy Kauffmann Ida urhölgy Mindszentről, ki remek zongora játékaról és gyönyörű énekéről nemcsak nálunk, de egész megyénkben legelőnyösebben ismeretes, a jubiláló egyület részéről közreműködésre kérészt föl, s reméljük, hogy e rá nézve megtisztelő kérészt szívesen teljesíteni fogja.

— **Ügyvédi jubilaum.** Kiss Zsigmond ügyvéd ur mult hó 29-én szűk családi körben ünnepelte meg ügyvédkedésének 25 évi jubilaumát. A szűk körben mondott őszinte gratulációkhoz mellán csatlakozhatik Szent-es város egész közönsége, melynek közügyeiben ő nála buzgóbb képviselő alig van. Az ügyvédi karból ha mást nem, őt bizonyosan látjuk úgy a megyei mint városi közgyűléseken. Szent-es város-iskolaügyének ő nála méltóbb és odaadóbb képviselőjét szintén hiába keressük. És olyan férfiú minden város méltó büszkesége, a közóhaj bizonyosan nem lehet más ily férfiúval szemben mint az, hogy a mindenható nemcsak kedves családja és rokonsága, hanem megyénk és városunk örömeire és javára is még sok évig boldogságban tartsa meg.

— **Gyászhir.** Edelényi János Csongrád városi róm. kath. plebánus f. hó 29-én java korában elhunyt. E szomorú hír mély gyászba borította Csongrád város lakosságát, mely az elhunytban szelid, kötelesség-szerető s buzgó lelkeszét vesztette el. Nemcsak a nép, melynek igazai lelki pásztora volt, hanem a lakosság minden osztálya vallástudatosság nélkül a legnagyobb tiszteletben tartotta az illetőt s tömegesen jelent meg a fényes segédlettel rendezett temetésen. Nyugodjék békeben szerelt nyája közt a szeretett pásztor!

— **Nemes adomány.** Zsoldos Elek joghallgató, Zsoldos Ferenc fukereskedő nr fia, gymnasiumi tauf. polg. fuiskolának muzeuma részére igen ritka és értékes növény gyűjteményt ajándékozott, mely a svajci és olaszországi Alpsek flóráját képezi s annál becsesebb, mint hogy e gyűjtemény létesítése maga az adományozó fáradozott. E gyöngéd figyelem szolgáljon buzdításul azon ifjaknak, kik ez intézetből kikerülve hasonlóképen viszonzhatják volt tanítéztökök iránti haláljukat. Ily tett nem szorul külön dicséretre.

— **Jótekönyvélu** rendez a helybeli izr. ifjuság f. hó 23-án a nagy vendéglő termében, mely mulatság tiszta jövedelme szegény sorsu iskolás gyermekek felruházására fog fordíttatni. Előre látható, hogy e mulatság — már a jóteköny cél iránti tekintetből is — teljesen fog sikerülni.

— Az „Irodalom“ rovatában részletezen ismertett új irodalmi válatra e helyen is felhívjuk t. olvasóink valamint a nagy közönség figyelmét s azt becses pártfogásába ajánljuk. Itt még annyit jegyzünk meg, hogy az „Ézsaiás uram“ című életképet Szívós Béla ur több részlettel bővítette s ez által érdekesebb tette.

— **Városunk iskolaszéke** tegnapi ülést tartott, melyben egyéb ügyek közt fő tárgyat képezett a gymnasium fenntartására vonatkozó és Szent-es város részéről kiállítandó alapító oklevél szövegének megállapítása.

— **Magtárból kórház.** Városunk egészségügyi bizottsága az esetben, ha városunkat is megkeresné a kolerajárvány, úgy intézkedett, hogy a városházul szolgáló egykori magtárpötlét elhagyatott kolera betegek számára kórháznak lesz berendezve, továbbá úgy férfi mint női ápolókról gondoskodva van. Mindekkoráig a dorozsmai két esetet kivéve megyénkben a koleraának még nyoma sincs, de az előre való gondoskodás igen szükséges.

— **Csongrádmegye** is lesz képviselve a szegedi restaurált színház megnyitó előadásán, még pedig a megyei alispán, Vidovich Antal, Öt, Magyar Imre és Zádori Imre által. A megye székhelye nagyobb érdeklődést is tanúsíthatott volna, s ha esetleg az alispán nem vesz részt, akkor Szent-es épen nem lett volna képviselve.

— **Felhívás a helybeli ipartársulatokhoz.** Városunk tanácsa lapunk mai számában az ipartörvény érte mében felhívást intéz a helybeli összes ipartársulatokhoz, melyben az illetők felszólíttatnak, hogy f. hó 19-éig közgyűlést tartsanak és értesítsék a tanácsot, hogy hajlandók-e továbbra is fennállani, avagy a megalakult ipartestületbe vagyonukkal beleolvadni, melynek az egyes iparosok úgy is a törvény értelmében tagjai lenni tartoznak.

— **Hirtelen halál.** Karikó Tóth Bálint szabósegéd f. év szept 27-én reggel 9—10 óra közt munkaadójá Serkédi József szabómester I. t. 426. sz. alatti házában hirtelen meghalt. Orvosrendőreleg felboncoltatván kitűnt, hogy nevezett agyszéllhűdés következtében halt el.

— **Kolera Csongrád megyében.** Egy dorozsmai polgár Ujpestről hazatérőben Cegléden kolera esett s alig hogy haza ért Dorozsmára, ott sept. 27-én meghalt. Azóta az elhunytak neje is kolera esett. A járvány tovaterjedése elien a szükséges óvintézkedések megtéttettek.

— **Egyleti átalakulás.** A helybeli iparos ifjak képző és segélyző együletének választmánya a legutóbb megtartott ülésében elhatározta, hogy az új ipartörvény értelmében segélypénztárrá fog átalakulni, mi által a tulajdonképeni célját könnyebben és biztosabban fogja elérni.

— **„Kincsem-sorsjegyek“**, melyek legnagyobb nyerevénye 50,000 frt, lapunk kiadóhivatalában is kaphatók, darabja 1 frt. A húzás f. évi december 27-én lesz. A ki mer, az nyer!!

— **Szerencsétlenség.** Sipos Gábornét Weill Salamon újonnan épült műmalmában az ugynevezett zsákfelhordó tábla, midőn lefelé eresztették, oly súlyosan megsértette f. év szept 28-án reggel 9 órákor, hogy nevezettnek életéhez kevés remény van. A mint a hivatalos vizsgálatból kitűnt, vétkes gondatlanságból származott a szerencsétlenség, mivel nem volt úgy elkorlátolva a zsákfelhordó tábla járása, hogy azt könnyen fel lehetett volna ismerüni.

Nyíltér.

(E rovatban közöltékört nem vállal felelősséget a szerkesztő.)

A „Szent-es Vidéke“ 39-ik számában Pap Ödön jegyzőnek az Előjáróság nevében tett gorombaságaira az a válaszuk: Csany községében nemcsak hanyatlás, hanem hivatalos visszaélések is vannak. A többi közt f. hó 20-án 14 képviselő Pap Ödön jegyzőt s a községi bírót hamis bizonyítványok kiállítására, zsarolásokra, hivatalos hatalommal való visszaélések miatt, a bírót és másod bírót a képviselőtestületnek mellőzésével a község réjtjének önhatalmilag lekaszálltatása miatt az alispán és járási főszolgabíró urak előtt bepanaszolták s ellenök bizalmatlanság mondatott ki. A címek osztogatásával pedig ne hirtelenkedjék vádolt jegyző — várja be a vizsgálatok eredményét.

Csany, 1886. szeptember hó 30-án.

14 képviselő nevében:

Papp János
községi vál. képviselő.

1733./t. 1886.

Hirdetmény.

Az 1884. évi XVII. t.c. 125. §-a értelmében felhívattak a Szent-es város területén eddig működött és képesítéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparosokból álló ipartársulatok, hogy a már törvényesen megalakult szentesi ipartestületbe olvadjanak be, — annál is inkább, miután most már az ipartársulatoknak jog- és hatásköre nincs; és különben is az ipartörvény említett szakasza szerint, ha fennállának is továbbra az ipartársulatok, még az esetben is minden társulati tag az ipartestület tagjai közé is tartozand, és a tagsági díjakat az ipartestületnél szintén kötelesek fizetni.

Felhívattak tehát az ipartársulatok elnökei, hogy ipartársulataikat közgyűlésre összehíván, az ipartestületbe való be vagy be nem olvadása tekintetéből hozandó közgyűlési határozatukat legkésőbb a folyó évi október hó 19-dik napjáig Szent-es város tanácsa mint első fokú iparhatóságnál benyújtani el ne mulasszák.

Kelt Szent-es város tanácsa mint első fokú iparhatóságnak 1886. évi szept. 25-én tartott üléséből.

Magyar József,
tanácsnok, h. polgármester.

BORKEDVELŐK FIGYELMÉBE!

Az összes kiállításoknál az ARANY-ÉREMELEL kitüntetett

**ménési vörös boraimat,
saját készítményű cognacot és
magyarádi asztali borokat,**

melyekből a legnagyobb készlettel bírok, bátorodom ezennel a t. közönség szives figyelmébe ajánlani.

Árjegyzékek kívántra rendelkezésre állanak.

Domany József Aradon.

6547/1886.

Pályázati hirdetmény.

Özvegy Farkas Zsigmondné elhalálása folytán és kiskorú örökösök nem létében, a volt magy. kir. helytartóság által 1847. april 13-án 15603 sz. a. kelt leirattal Farkas Zsigmondnak adományozott, Szent-esen felállított személyjogu harmadik gyógytár jogositvány megtrésedvén, ezen személyjogali birhatáshoz kötött gyógytár-jogositvány megadására ezenel pályázat nyitattik.

Felhívattak tehát mindazok, kik ezen jog elnyerésére igényt tartanak, hogy gyógyyszerési diploma és eddigi működésüket feltűntető okmányokkal, nem különben a nagymélt. bellügyminiszteriumnak 1880. évi 22370 sz. a. kiadott utasítása 13. §-a szerint azon nyilatkozattal, hogy a gyógyszertári készletet és felszerelést a pályázó átvenni hajlandó-e vagy nem, igénylő esetben törvényesen kötelező okmányokkal felszerelt kérvényüket **folyó évi október 19-ig** a megyei közigazgatási bizottsághoz címezve Szent-esen az alispáni hiválnál adják be.

Kelt Szent-esen, 1886. szeptember 28.

Stammer Sándor alispán.

A PESTI

magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

BUDAPESTEN, DOROTTYA-UTCZA 1 SZ.

megbízható szolid ügynököket

keres mindennemű sorsjegyeknek havi részletfizetés melletti elárusítására.

Ajánlatok referenciák megnevezése mellett a fenti váltóüzlethez intézendők.

KATONAI ARANYSZERELVÉNY.

Kühmayer Ferencz és társa, Pozsonyban.

Ajánlják cs. kir. kizár. szabadalmazott gazdagon ezüstözött és aranyozott sodronyt és sodrony-árnkat és egyenruha-készletet 25—95% nemesfém-tartalommal, mely árak a bécsi világiállításán két legnagyobb kitüntetéssel és a budapesti kiállításán a nagy díszokmánnyal jutalmaztatott meg. Ez az egyedül fennálló gyár Ausztria-Magyarországban, mely nyers anyagot teljes befejezésig maga készít.

ARJEGYZÉK INGYEN Viselt katonai arany- és ezüstszerelvény a legillőbb áron megvéte-
tik vagy új készletért becsereleltetik.

A legjobb és legszebb
HARMONIKÁK
és mindenféle
ZENE-ESZKÖZÖK
kaphatók csakis
TRIMMEL N. JÁNOSNÁL
BÉCSBEN

VII. Császárt 7. szám.

Arjegyzékek harmonikákról vagy zeneszerekről
ingyen és bérmentve.

Ellenőrzési szemle a közös hadsereg részéről

1886. október 24., 25. és 26-ikán.

Értesítették a közös hadsereg állományába tar-
tozó minden fegvernembeli (gyalog, lovas stb) sza-

badsgólt és tartalékos legénység, hogy az ezen évi
ellenőrzési szemle folyó évi október hó 24., 25.
és 26-án a városi sőházi helyiségben fog
megtartatni, melyre köteles megjelenni a legénység
azon része, mely ez évben sem gyakorlat, sem szol-
gálattelre ezredéhez, vagy csapattestéhez beidéz-
ve nem volt, és pedig: az 1876. 1877. és 1878.
évbellek október 24-én, az 1879. 1880. és 1881.
évbellek okt. 25-én, az 1882. 1883. 1884. 1885.
évbellek okt. 26-án, mindenik napon reggeli 8
órákor a sőházi helyiségben, — katona könyveik-
kel, — pipa, bot, fegyver stb. nélkül való pontos
megjelenésre felhivatnak és figyelmeztetnek, hogy
külön időző jegyet nem kapnak, idézésül szolgál
egyedül e hirdetemény.

Végül figyelmeztetnek a nem szentesi illető-
ség, de itt tartózkodók, hogy a hason évbellekkel
megjelenni kötelességüknek ismerjék.

A megjelenést elmulasztók utószemlére idéz-
tetni és a szabályok értelmében szigoruan büntet-
tetni fognak.

Szentes, 1886. szeptember 1-én.

Ónodi Lajos,
tőjegyző, Szentes város katonaiugyevezetője.

Feltűnést keltő hirdetés.

A 88 év óta fennálló

csász. kir. szabadalmazott
SZÖNYEG- ÉS TAKARÓGYAR,
azelőtt Lichtenauer özvegye és fiai,

raktárából küld

LÓ-TAKARÓKAT

190 ctm. hosszúkat és 130 ctm. széleket,
elpusztíthatlan minőségben, sőtét alapon, ríktő székkel:
mintegy 3 kilo nehéz, darabja oszt. ért. 1 frt.
ugyanazon nagyság első rendű „ „ 1 frt 50 kr.

Kénsárga bérkoesi-takarók

hatszoros kék vagy feketepiros csikkal, körülbelül 2 méter
hosszúak és 1 1/2 méter szélesek kitérő minőségben, darabja
2 frt 25 kr.; a takarók teljesen szétalános, nagyon vas-
tagok, azért igen alkalmasak ágylakárnak valamint sző-
nyegeknek stb.

Azonkívül eladunk, a meddig a készlet tart,
juta-szőnyeg maradókat

a legszebb választékban, 10—13 méter hosszúak 3 f. 20 kr.
Kétszárnyú függönyök egy draperiával s két tar-
tóval 1 f. 75 kr.
Ágyterítők 1 f. 50 kr.
Asztalterítők 75 kr.

Szőnyegeket minden minőségben kaphatók.

Az összes eladó árak hibátlanok és érték felelősség
vállaltatik.
Meg nem felelő árak fennakadás nélkül visszavételnek.

A szétkaldés utánvétellel történik e cím alatt:

Az előtt Lichtenauer özvegye és fiai
BÉCS I. Rothenthurmstrasse 14.

TICHO BERNÁT kiviteli üzlete Brünben, káposztapiac 18 sz. utánvétellel küld:

Női kelmet, tisztá gyapjuból, min- den divatos színben, 10 méter egy teljes ruhá- hoz, 100 centiméter széles. 8 forint.	Téli niger-lodent, a legújabb és legtartó- sabb hőgy öltözetek- nek, 100 centm. széles. 10 méter 5 frt 50 kr.	Indiai foulét fél gyapju, minden lehető színben, egy teljes öltözethez, 100 centm. széles. 10 méter 4 frt 50 kr.	Gyapju-rips, 60 centm. széles 10 méter 3 frt 40 kr. Kasmir fél gyapju, 100 centm. széles 10 méter 4 frt.	Fekete ternót, 100 centm. széles, aze- lőtt 60 kr.; most, míg a készlet tart, 10 méter 4 frt 50 kr.
Ruha- barchetet, gyönyörű dessin, telje- sen mosóképes, 10—11 méter hosszú maradék, 60 centm. széles, egy ruhára 3 frt 50 kr.	Valeria- flanet, fél gyapju, legújabb divatu dessin, téli ruhára legjobb, 60 centm. széles 10 méter 4 frt.	Házi vászon, 1 vég 1/4 széles 4 frt. 1 vég 3/4 széles 5 frt. King-szövet, jobb a cörnavászonnál, 1 vég 30 róf teljesen 5 frt 80 kr	Oxfordot, mosóképes, legjobb mi- nőség, 1 vég 29 róf, 4 frt 50 kr. Kanafászt, 1 vég . . . 4 frt 80 kr. 1 vég piros 5 frt 20 kr.	1 rips-garnitur, mely áll 2 ágy és 1 asz- talterítőből, 4 frt 50 kr. 1 jutta-garnitur 2 ágy és 1 asztalterítő 3 frt 50 kr.
Brünni gyapjuszöveteket, öltözeteknek, palmerston-, harlein-, mandarine, téli kabátok- és felöltőknek, valamint tüffel, loden, peruvienne, dosking, teljes öltöze- teknek és kabátoknak megfelelő maradé- kokban feleáron.	Fejrevaló kendők nagy rak- tára minden színben, 1 drb 1/4 nagy-águ 1 frt 70 kr. Hölgy-derék 1 db. legnagyobb 2.30 k.	Nagy gyapjukendőket, hölgyek számára, 1/4 hosszúak, minden sima színben, valamint dessinírozva, aze- lőtt 4 frt 50 kr., most potomáron 2 forint.	Elárusítóknak 5% haszon.	

Minták és árjegyzékek ingyen és bérmentesen küldetnek.

Kincsem 11
Sorsjegy 10
Főnyeremény késszében
10.000 Ft, 5.000 Ft 20% lot. 4788 pénzügyministry.
A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. sz.
Kincsem-sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

1379/886. tk. szhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbíró mint telekkönyvi ható-
ság közhírré teszi, hogy Forgó Antal és neje nek veg-
rehabilitációnak Tenyeri Sándor és neje Forgó Mária végre-
hajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és minden
járuléki iránti végrehajtási ügyében a csongrádi kir.
járásbíró területén lévő, Csongrád város határában
fekvő, a csongrádi 6423 számú tjkben foglalt 9882/32
számú 1200 négyzetögl terű szőlővé alakított legelőre
az arverést 420 frtban ezennel megállapított kikiáltási
árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan
az 1886-ik évi október hó 26-ik napján délelőtti 9 óra-
kor a csongrádi kir. bíróságnál megtartandó nyilvános
arverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladat-
ni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs-
árának 10%-át, vagyis 42 forint kesz pénzben, vagy
az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és
az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-
ügyministeri tündelet 8 §-ában kijelölt övadékképes ér-
tékpapírban a kiküldött kérehez letenni, avagy az 1881.
LX. t. c. 170. §-a értelmében a börtönpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1886-ik évi július hó 30-ik
napján.

A csongrádi kir. járásbíró mint telekkönyvi
hatóság.

SZARKA
kir. járásbíró.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. c. közönséget értesíteni,
hogy faüzletem

Tóth József úr vásártéri gőzmalma udvarában

van, ahol mindenféle épület-, bognár- és tüzi-
fát, lécz-, zsindely- és deszkát a legjutányo-
sabb áron elárusítok.

Elvállalom egész épületekhez való faanyagok
kiállítását. Fenyő-szállimat a Tiszánál leg-
olcsóbban árusítom el.

Becses pártfogásukat kérve, maradok
Szentes, 1886. szept. 23-án

teljes tisztelettel

Lázár Dávid,
fakereskedő.

Tessék egy próbavásárlás által a valóságáról meggyőződni.

Tessék egy próbavásárlás által a valóságáról meggyőződni.

Brünni kelméket elegans őszi vagy téli öltözetekre,

8.10 méter kitévő szelvényekben
mindegyik éppen egy férfi öltözet-
re elégéses. frt 4.50 igen finom
frt 7.75 legfinomabb
frt 10.50 legeslegfinomabbat
valódi gyapjuszövetből
Palmerston és Boy teli
kabátokra méterje frt 2.50
egész 5 frt. — Loden frt 3.
25 egész 3 frt. — Női posztók
méterje frt 1.25 rtfól 3 50 krig,
megküld bárkinok is pósta utánvét
mellett:

Frintuch-Fabriks-Niederlage
SIEGEL-IMHOF
BRÜNN.

Nyilatkozat: A fentebbi
czég szövevei szilárd és izlésteljes
kivitel valamint kiváltképeni tar-
tosság által tünnek ki. Ezek elis-
mert megbízható szilárdsága és
rendkívüli munkaképessége egy-
szersmind az iránt is kezesseg t
nyújt, miszerint csakis a legjobb
áru pontosana választott minták
szerint lesz szállitva. Kivánatra
fentebbi raktár minták ingyen és
bérmentve szolgál.

Vegyes hírek.

Nem várt találkozás. Egy fővárosi elegáns fiatal hölgy ment este felé könnyed, ruganyos léptekkel egy hasonlókéleg elegáns fiatal ur karján az Andrássy-uton. Gyorsan surrantak el a gázfényben ragyogó kirakatok előtt, s a lyúzsgó közönség közül csöndesebb helyre iparkodtak jutni. Az ember rögtön észrevette, hogy a fiatal párt nem törvényes kötelek fűzi egymás karjára. Sokkal közelebb simultak egymáshoz, mint a hogy férj és feleség szokta. Amint az opera mellett egy melékutcaiba szökte befordultak, egy idős ur ütközött beléjük. Az elfátyolozott hölgy ajkát éles sikoly, a fiatal urét a meglepetés felkiáltása, az öreg ur pedig véstjósól „ohó” hang hagyta el. Ez az ohó csak bevezető volt ahhoz a hatalmas csattogáshoz, mit az öreg ur sátpálcaja idézett elő a fátyolos hölgy karcsu természetén és gömbölyü vállain. Minden szó nélkül botokodott az öreg ur s a járókelők azonnal tisztában voltak, hogy itt családi jelenettel van dolguk. Tisztességdudón félre álltak a fiatal urral együtt, ki lovagias gavallérhoz illőn kellő gyorsasággal ellillant. A férj, miután eleget tett felháborodásának, karon fogta zokogó nejét s hazavitte.

Izgalmas jelenet játszódott le m. hó 13. án délután Szent-Agotán. Ugyanis Horvát kövesdi birtokos négyes fogatával Erzsébet város felől könnyű kocsival érkezett agotára, hol a város végén a lovak sebes vágatásnak indultak s oly gyorsan haladtak, hogy a kocsis egyik utasról a másikra ment át, a lovakat sem Horváth, sem vele levő rokona nem bírták megállítani, s midőn elértek az utcakanyarulathoz, a gyepelők ki befája leszakadt s a lovak megbokrosodva oly hirtelen sebességgel fordultak be az utca sarkon, hogy a kocsis az utcai szegletházhoz csapódva darabokra szakadt. Horváth előre bukott a kocsival s összezsugta egész arcát, s rokona, ki mellette állt, a két első kerék alá került s ezt a lovak mintegy 50 lépéssnyire hurcolták. A kocsi szerencsésen menekült a veszély elől, mert ideje korán kiugrott, csak a lába ficamodott ki; de a Horváth rokona az orvosi segély dacára is aligha marad életben. A megvadult lovak mindent összezúrtak egész Kövesdig futott s ott az udvarház előtt megállottak.

Szerencsétlenség a Dunán. Győrmege Szap községre közelében hétfőn nagy szerencsétlenség történt a Dunán. A szerencsétlenségnek két meyeveske és egy fiatal menyasszony lettek áldozatává. Este-fele ugyanis Horváth Józsefnek, Szabó Józsefnek és Morvai Juli, az utóbbi menyasszony, csónakra ültek és a dévény-radványi dunaszakasz szabályozási munkálatánál alkalmazott férjeiknek, illetve vőlegényének élelmi szereket akartak vinni. Utközben csónakuk véletlenül félre billent s mindhárom a vízbe estek. Még csak segítségükre sem lehetett menni, mert a nagy sötétség miatt a veszedelmet senki sem látta meg, így a Duna hullámainban lettek haláluk.

Irtoztató halál. Nagy szerencsétlenség történt a nagy-marosai vasútállomáson. Heppert Mihály éjjeli őrnök kötelessége lett volna az 1. sz. keleti exprezsvonatot 3 óra 20 perckor Verőcze felől jelezni; azonban elkésett s az állomási épülettel szemközt levő lakásáról az utolsó pillanatban akart a vonat előtt átfutni. Grün Ignác felügyelő e szándékát észrevéve rákiáltott, hogy maradjon a vágány tulsó felén; de Heppert ennek dacára át iparkodott surranni, miközben a vilámvonattal gépe elütötte s mintegy husz lépéssnyire magae előtt tolvá földre sodorta. Mikor az exprezsvonat elrohogott, Heppert ott találták a vágányokon teljesen szétroncsolt testtel. Fejét a vonat egészen elszakítottu törzsétől s kezei, lábai szintén iszonyuan szét voltak marczangolva. Heppert azonnal meghalt; 63 éves volt, 1867. óta állt az osztrák magyar államvasut szolgálatában, özvegyet és öt gyermeket hagyott hátra.

Rejtélyes ügy felderítésével foglalkozik a váci kir. járásbírósg. Az ügynek előzményei mult évi aug. közepére nyulnak vissza, midőn Rozmanth János, a „három rózsá” vendéglőse meghalt. Neje nemvárta be a gyászidő leteltét sem, hanem farsang alatt egybekelt volt kocsi-ával, Perlaki Ferencel két héttel ezelőtt valami csekélység miatt Perlaki összeveszett feleségével, s ekkor Perlaki azzal fenyegette az asszonyt, hogy feljelentést tesz ellene, mert első férjének orvosság helyett mérget adott. A rendőrkapitányság értesülvén a dologról a felvett kihallgatási jegyzőkönyvet áttette a bírósághoz, mely határozni fog a felett, hogy Rozmanth holtteste exhumáltassék. Mege erősíti a gyanut, hogy Perlaki gyógyszerári laboráns volt és így könnyen férhetett mérgehez.

Az akasztott ember tragikomédiája. Elbusulta magát a b—i német s elkeseredésében kiválasztott egy borjúkötetet az istállóban, aztán annál fogva felakasztotta magát a diófára. A jámbor szőlőpásztor meglátván a vélt diótolvajt rögtön elfutott, hogy összehívja a helyi előjáróságot segítségre és azért is, hogy a tolvaj in flagranti éretvén, a bíróság példás büntetést eszközöljön ki rá. Az akasztott ember ezalatt keservesen küzdött a fulladás ellen. Végre összejött a böles „hegység”, és meglátván a vergődő embert némi tanácskozás után ez esetben — magát illetéktelennek mondta ki, ott hagyta a halállal küzdőt isten számában a diófa ágán, s az ügyet illetékes hatóságához a községi bírósághoz utasította. Szegény német pedig kiszüvedett. És mivel a hivatalos komolyság kellő lassúságot is kíván, a községi bíró is azt hitte, hogy ráér tanácsulást hívni össze, a szomszédos faluba elküldött a jegyzőért, hogy az is benne legyen a tanácsban, mikor ily fontos esetről van szó. Az akasztott ember pedig a kishirő örizete mellett limbaldózott a diófan, míg a kupaktanács kisütötte, hogy ily nagy sorban nem lehet tenni semmit a szolgabíró nélkül. Izenni kell hát neki, hogy mitevők legyenek a bajos dologban, addig csak hadd lójon az ember ott, hova maga kívánkozott. A jegyző megírta az epistolát a szolgabírónak, aztán költség és fáradságméltetés okából

odaadták a kaposvári halas zsidónak, hogy vigye el a szolgabírónak — majd ha haza néz. . . A halas zsidó pedig sokkal sűrűsebbnek találta a nyári forrásban könnyen romlásnak indulható csukákon milhamarabb tudni, mint a pósta kötelességét teljesíten, miért is előbb összejárta a szomszéd falukat és negyed-ötöd napra haza is került Kaposvárra éppen akkor, mikor már el is telejtette, hogy mifele staféta van a pruzsli zsebben. A b—i előjárók pedig várták a szolgabírót nagy izgatottsággal, de biz az nem jött. Végre is megunták a várását és ki is szűntek, hogy talán még sem oly nagy eset az, ha már a szolgabíró sem törődik vele. Azért a tanács is szétszórtott határozat nélkül, mire sehogy sem volt szükség, mert az öngyilkost a pap se temeti el; következésképp miért törődjék vele a község? Az akasztott ember pedig — ha eddig le nem olvastotta a hőség — ott lengedez a diófa ágán, emlékjelül a b—i előjárók mély bölcseségének.

30 éves vőlegény, 76 éves menyasszony. Lichtenhalban ritka kicodalmat ültek néhány nap előtt. Egy 30 éves csinos rendőr vett nőül egy 76 éves özvegy háztulajdonosnőt, a ki szintén csinos lehetett — fél század előtt. A házassági szerződésben leendő férjét általános örökösévé tette. A mint a házassulandó pár az esküvőre elindult, nyul ugyan nem futott keresztül utjukon, de a kapu előtt egy ember összeesett s néhány perc alatt szívészélhűdésben meghalt. Az eset igen megrázó hatást gyakorolt a vendégekre s — különféle jóslatokra adott alkalmat. A bator rendőr azonban egy óra múlva mégis megtartotta esküvőjét a tisztas matrónával.

Huszár bravur — ygalog. A makói nagy tűzvész alkalmával szép példáját mutatta az önfeláldozásnak br. Villányi, 14-ik huszár-ezredbeli főhadnagy. Egy égő ház előtt a háztulajdonosnő kétségbeesetten jöve-székel, hogy három gyermeke bent ég a szobákban. A tető már csaknem egészen átégett úgy, hogy a ház közelében nem lehetett állani a nagy hőség és a leszakadni készülő gerendák miatt. A tűzoltók közül néhányan megkíséreltek közeledni az ajtó felé, de a kitóduló füst és a tetőzet ropogása mindig visszariasztotta őket. Ekkor b. Villányi főhadnagy — mielőtt valaki utjába állhatott volna — beugrott az egyik ablakon s a házat átmozgatta, de eredmény nélkül. Mikor kijött, adott tudtára, hogy a gyermekek már előbb kimenekültek anyjuk tudta nélkül.

A kolera. Dr. Duka Tivadar hazánkfia, ki an god Indiában a keleti pestis fészkeben több éveket töltött s ki közelebb a fővárosban időzött, úgy nyilatkozott a hazánkban fellepött kolerráról, hogy az a kolerrának legenyhébb faja s csakis helyi és időszi jellegű. „Ha — ugymond — valóságos indiai kolera lépett volna föl, úgy a lakosság számarányának megfelelőleg naponta 7—800 beteg és 4—500 haláleset fordulna elő.” Nézete szerint a járvány rövid tartamu s aránylag szelid lefolyásu lesz.

A kolera és a veszprémi csizmadiák. A „V. Közlöny”-ben olvassuk: 1831-ben nagy kolera volt Magyarországon és így Veszprém sem kerülhetett ki sorsát. Egyre mássá váltak az emberek. A mint a kolerrának vége lett, bámulva tapasztalták a jó veszprémiek, hogy egyetlen egy veszprémi csizmadia sem halt meg, de még családjaiknak, cselédjeiknek sem volt semmi baja. Halálból a ritka kegyelemért a jó Istennek Varga János katolikus és Jezernicky Sámuel református csizmadia mesterek gyűjtést rendeztek, hogy évenként szent misét, úgynevezett kolera misét mondassanak úgy újév előtti időben. E szép, kegyeletes szokása a veszprémi csizmadiaknak egész a mult évig megvolt, csak tavaly halt meg a buzgóság, a mikor már feledésbe engedték a misét, a dologot, és mint halljuk, a buzgó alapítónak fia, Varga István, újra életre kelti a kegyeletes szép szokást. Az orvosok, mint szakértők, abból fejtik meg e saját esetet, hogy a csizmadiák cserrel készült bírel dolgoznak s így a cser és annak szaga fertőtlenítő hatással bír.

Érdekes esküvő. Nürnbergben nem mindennapi eseketést végeztek m. hó 22 én. Hausmann kisasszony, a 20 éves támbüvésznő holt egybe impresszáriójával Hauschild urral a közönség óriási érdeklődése mellett. A menyasszony, kinek miud a két karja hiányzik, jobb lábával írta alá a házassági jegyzőkönyvet a városházán. A jegyzőúr Hausmann kisasszony egyik lábujján viseli. A férj, kinek nem kell attól tartania, hogy neje valaha fürte közé kapaszkodik, még szintén fiatal, alig 30 éves.

Véres keresztelő. Piskolt községben Seres Miklós cigány, aki kovácsmesterséget űz, m. hó 23 án keresztelőt tartott s erre az alkalomra vendégeket hívott a szomszédos falvakból. A községbeli fajrokonok közül csupán Kozák Adámot nem hívta meg, mert haragban voltak. Mulatozásokban vendégei uszolására még is rászánta magát és áthivta Kozákat, ki feleségével és fiával jelent meg. Éjfélután, mikor már a pálinka fejükbe szállt, szóváltás támadt közöttük. Seres egy kurtanyelű baltát vett elő s azzal úgy ütötte fejbe Kozák Adámot, hogy élettelenül lerogyott. A dühös cigány ezzel nem érte be hanem a holtat addig verte, míg feje egészen szelvént és agyveleje kifordult. A csendőrök másnap elfogták a gyilkost.

Gyilkos férj. Zámolyi Sándor osákvári földmives mintegy két évig a legjobb viszonyban élt nejével. Ez azonban szeptember hó elején, férje távollétében, kis fiával elszőkött Vanyolán lakó szülőihez. Zámolyi Sándor neje hollétét meglátva többször elment Vanyolára, hogy nejével kibéküljön, de a nő a plébános előtt kijelentette, hogy férjéhez többé nem megy vissza. Zámolyi Sándor nejeének e kijelentésére hazamegy s m. hó 17-én pár forintot magához véve bejött Pápara, hol egy revolvert vásárolt, megmaradt pénzét pedig elmulatta. Másnap reggel kiment Vanyolára s nejét újból hívta magához, de

ez megmaradt előbbi határozata mellett. Ekkor Zámolyi revolverét elővette s azzal nejére lött, de látva, hogy ez nem esett el a lövés következtében, újból rá lött. A második lövés a nőnek fejt találta. Ekkor Zámolyi nejét otthagyva L. Patona felé ment, Vanyolán zamolati őb-ben meglátván a történetek Zámolyi után mentek s egyikük, Tóth Ferenc őt el is érte. Zámolyi ekkor, hogy el ne foghassák, Tóth Ferencet is meglötte, ezután pedig ön magát akarta agyonlőni. Az ekkorra odaért vanyolaiak azonban ebben megakadályozták s átkiértek a lovászponton csendőr-őrsparancsokszághoz.

Hétezer pár csizmát rendelt meg a honvédelmi miniszter a brassói iparosoknál. A bőrt maga a kormány adta.

Irodalom.

Új és olcsó irodalmi vállalat városunkban.

Folyó október hóban „Olcsó Hází Könyvtár” cím alatt egy új és olcsó irodalmi vállalat indul meg Vanyolán Sclaus szerkesztése mellett Balázsovits Norbert nyomdatulajdonos kiadásában. Szerénytelenség volna, ha lapunk, melynek kiadója ugyanaz, már előre is dicsekedéssel magasztalná akár a vállalatot, akár belső becset; e helyett közöljük a von sorokat, melyeket ez új vállalat szerkesztése és kiadóhivatala a két nap múlva megjelenő első füzet borítékoldalán tájékoztassul a t. közönséghez intéz.

„Szépirodalmunk a legutóbbi évtizedek alatt bámulatos lendületet vett s a fejlődés utján ma is rohamos lépésekkel halad előre. Mindazáltal még most is sajnosan kell tapasztalunk, hogy országsgazerte — városunkat és vidékét sem véve ki — az olvasó közönség azon része, melynek nem áll módjában a többnyire drága, de igazán nemes irányú irodalmi terméket megszerezni, igen gyakran házaló ügyekből által forgalomba hozott, többnyire izlése-érkölcsonró fűzetes regényeket vásárol, mert ezek sokkal jutányosabbak s a mellett velők sokszor képalbum vagy órajutalom is jár.

Ezen tapasztalatok érelték meg bennünk azon elhatározást, hogy

„OLCSÓ HÁZI KÖNYVTÁR”

cím alatt oly vállalatot indítsunk meg, mely a jól megválasztott, élvezetes és gyönyörkötött olvasmányoknak igazi tárháza legyen s a mely lehető olcsóságánál fogva azon olvasók körébe is utat találjon, a kik olvasmányokra sokat áldozni nem tudnak. Folyóiratunk megszerzését olcsóságán kívül lényegesen megkönnyíti azon intézkedésünk is, hogy kihirdetünk és arra felhatalmazott bizonyosanyaink minden egyes füzet árát, melyet 10 krajcárban állapítottunk meg, a kézbesítés alkalmával is elfogadják. Megjegyezzük továbbá, hogy mihelyt a n. é. közönségnek vállalatunk körül való tömeges csoportosulása lehetővé teszi, füzetekünk kiállítását díszesebbé, tartamát gazdagabbá tenni kötelességünknek fogjuk tartani; sőt arra is készek vagyunk, hogy akkor t. előfizetőink netaláni óhajának megfelelőleg az egyes füzeteket hetenkint adjuk ki.

Az első közlemény „ÉZSAIAS URAM” című életkép Szivos Béla ur jeles tollából ered, mely a „Szentés és Vidéke” 1882-iki évfolyamában megjelent ugyan, de eredetiségénél és jóízű humoránál fogva megérdemli, hogy külön füzetben is minél szélesebb körben elterjedjen. Ezt követni fogják a következő elbeszélések: „A fekete cárnó”, „Egy escep vér”, „A kártyavető”, „Osztrorog kőde”, „Gémes vagy a keresztelők”, „A hűség jutalma”, „Az állherceg”, „A vetélytársnő”, stb.

Egyszersmind vállalatunk irodalmi értékének emelése céljából az esetben, ha kellő pártolásban részesülünk, pályázatot is fogunk elbeszélésekre hirdetni, melynek részletes feltételeit annak idején közölni fogjuk.

Minden félév végéig megjelenő füzetek egy-egy kötetet képeznek s mindenik kötethez címlapot és tartalom-jegyzéket nyomtatunk, s gondoskodni fogunk arról, hogy előfizetőinknek csinos és olcsó bekötési táblák is rendelkezésükre álljanak.

Vállalatunkat a t. közönség becses pártfogásába ajánlvatiaszettel vagyunk Szentésen, 1886. október 3-án

az „OLCSÓ HÁZI KÖNYVTÁR” szerkesztőse és kiadóhivatala.

Az uttörőknek mindig és mindenütt számtalan nehézséggel kellett megküzdeniök. Mindazok, kik nagy és új eszmélekt kelttek harcra, csak óriási áldozatok árán értek el a céljukat. Mikor úgy év előtt Budapesten megindult egy szarény lap, a „Magyar Haziaszony”, mindenki korai halált jósolt annak. — S imegy év elmult s a kis, szerény „Magyar Haziaszony” egyike lett legelterjedtebb hetilapjainknak s alig van az országban község, hova több példányban nem járna. De a „Magyar Haziaszony” meg is érdemli azt a nagymérvű pártolást, melyben országsgazerte és különösen megyénkben és városunkban részeshül, mert úgy e i fenállása óta nemcsak terjedelemben nagyobbodott, hanem sikerült számos jeles írónkat és írónőnket maga köré csoportosítani úgy, hogy minden tekintetben megfelel maga elé kitűzött céljának, vagyis a háztartás, a konyha, a gazdaság, a nevelés, házi orvosa és egészségügy, kertészet stb. terén ép oly hasznos tanácsokat nyújt olvasóinknak, mint kellemes szórakozást nyújt „Munka Után” című ingyenes szépirodalmi melléklete, mely a legnagyobb változatosságban közöl költeményeket, beszéleket, rajzokat, humorcskeket, érdekesfűzetű regényeket, talányokat s egyéb apróságokat. A „Magyar Haziaszony” előfizetési ára egész évre 6 frt. fél évre 3 frt, negyedévre 1. frt. 50 kr. s a kiadó hivatal (Budapest, nagykorona-utca 19. sz.) melyhez az előfizetéseket legelőszűbben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatónyvismókkal. A legújabbí szám következő változatos tartalommal jelent meg: T. olvasóinkhoz! — A kolera. Dr. Tomcsányi, ezredorvos. — Mikor káros a fenyűzős? Zempléni Idától. — Csecsemők ápolása. Dr. Schuschny Henrik. — A fejkoparól. Gröz Lajostól. — Háztartási gazdaság. Egy szegedi kis leánytól. — Mi okozza a befűtött megromlását? Szegfűtől. — Nők munkaköre. — Gyümölcs csomagolás. Pomológustól. — Hází állataink. Egy galamb-kezelőtől. — Konyhaszat. Heti étlap. Schönfeld Jolánkától. — Hogyan főzünk, süssünk? — Egy-tek és jótékonyaság. — Kálunfélek. — Hymen. — Gyászrovat. — Kérdések és feleletek. — Fővárosi bevásárlási források. — Heti naptár. Szerkesztői üzenetek. — Kiadóhivatal postája. — Hirdetések. — „Munka után” szépirodalmi melléklet tartalma: El imen . . . Kolosy Elvirától. — Budapesti élet. Tölgyes Mihálytól. — Áida. Dabas Bélatól. — Egy elhamarkodott „igen”. Aurortól. — Irodalom és művészet. — Gondolatok. Apróságok. — Számfeladvány. Csinsák Bélatól. — Megfejtések.

Az „Ország-Világ” 38-ik (szept. 18-iki) száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: „A szineszőn becsület” Májustól (igen figyelemre méltó cikk Erdős Eugénia öngyilkossága alkalmából), „Tallálkozunk”, költemény Gaál Mózes. „Bazaroff”, Turgonyov Iván regénye, „Orvosi tanácsok anyák- és leányoknak”, „Flóratól”, „Az amerikai párbaj” (Levél St. Louis-tól) Rombauer R. Györgytől, „Egy nő cipő története” (fűrdő történet illusztrációkkal), Porzoltó Kálmántól, „A belga királyné lovai” Farkasházi Fischer Jenőtől (köppel), „Álmon” Nullától, „A száz éves tudós” (képpel) Bzterényi Hugó dr.-tól, „Szineszőv” Bródy Sándor regénye, „A hétről” Bzkeley Zsuzsától s végül a rovatok. A képek közül kiválnak: Chagony híres festménye, „A Pihenő”, ugyanettől a festőtől a belga királyné lovai, melyek arról érdekesek, hogy mind magyar nevelők van: Linc Lajostól

két rajz, az egyik: „A király a történelmi kiállításon”, a másik a Buda megvételét megörökítő emléktábla leleplezése a helyőrségi templomban, stb. stb. — Előfizetési feltételek: január—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr., július—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas Irodalmi és Nyomdai Részvénytársasághoz küldendők, Kecskeméti-utca 6. szám.

„Olvasó-kör” szépirodalmi regényfolyóirat hetedik évfolyamának 2-ik felét megkezdte és pedig „Gályarab menaszszonya” című történelmi regényét, melyet a nagyhírű Brühl G. írt. Minden hó elsején és 15-én 5 ives füzetekben jelen meg. Előfizetési ára negyedévre vagyis 6 füzetre 1 frt 50 kr., félévre 2 frt 50 kr., egész évre 5 frt. A lap előfizetői kitanó regényeket jutányosan szerezhetnek be. Lakcím: Bpest, stáció-utca 31. sz.

Hasznos tudnivalók.

A szőlő eltartása.

Nagyon sokan vannak, a kik a szőlőt mint gyümölcsöt minél tovább eltartani iparkodnak; nem is csoda, mert biz az nem csak kedves cseméje kivált téli időben, de egészséges gyümölcs is, a betegeknek pedig valódi orvosság.

Eltartani a szőlőt különféleképpen lehet és elég sikerrel, mert udól még májusban is találni elég úde szőlőfürtöket. Vannak a kik száraz homok, vagy a mi még jobb, szitált hamu közé rakják rétegenként valamely edénybe, mely mérsékelt helyen áll télen át. Szokták akképen is eltartani, hogy a fürtök rétegenként hor-dóba tételnek, a hor-dó azután befenekeltetik és a föld-be becsatlik, hogy a levegőtől el legyen zárva.

Tehát a légmentesen elrakott fürtök igen sokáig elállnak, így ha befözöttre használt üvegekbe rakatnak a fürtök és hólyagpapírral légmentesen bekötöttnek az üvegek, szintén igen szépen s igen sokáig eláll a szőlő, csak ne érje az üvegeket világosság, mert a világosság bontó hatása az üvegeken keresztül is megtámadná a fürtöket.

Legtöbben felfüggesztve tartják el kisebb-nagyobb szerencsével. Legtermészetesebb is, ha állás közben függnek a fürtök, és így, ha jól bannak a szőlővel, szépen eláll májusig. A fődolog az: hogy oly helyre függeszték fel, a hol télen a hőmérséklet a fagypontra alul le nem száll, de a meleg sem lesz több 10 R. foknál. Másodszor, e hely száraz és sötét legyen, tehát ezt sokat nyitogatni nem szabad, mert ha be lenne is csinálva az ablak, a sokat nyíló ajtón behatna a világosság. Harmadik kellék az: hogy a midőn a fürtök fel vannak függesztve, egy hétig unponkiint kell cukorfüstöt gerjeszteni a helyiségben. A füst, mely igen finom komorreszecskekből áll, a fürtöket belepi és ezáltal meg van gátolva — nem csak a rothadás — de a további érés is.

Ily eljárás mellett főlölegessé válik a fürtök nyelének végét peccsétviaszszal vagy szurokkal beragasztani, de még arra sincsen szükség, hogy hordóba fenekeljék a szőlőt. Azt azonban tanácsolhatjuk, hogy száraz, szitált hamu közé tegyék, de az edény aztán mérsé-kelt helyen álljon télen át.

A sónak a rozsdá elleni használatát a buzatermelőknek sohasem szabad volna elfelednie, úgy mond egy amerikai gazda. Holdanként 1—6 bushel só, akkor vetve azt el, mikor a buza már jól felnőtt és fejét hanyja kifelé, csaknem biztosan meggátolja a rozsdá pusztításait. Mikor már a rozsdá megjelent a leveleken, a só semmit sem használ. A só ezenkívül még mint jó trágyázó anyag is hasznára van a földnek.

C S A R N O K.

Igen fontos kérdések.

1. *Mi szükséges, hogy az ember boldog legyen?* Egy kis főlöleg és sok rend, mely nélkül magának Kroesusnak semmije sem maradt volna. Hát még? Sem pör, sem hitelező; jó gyomor, hideg szív, kitűnő bor és szép barátai.

2. *Mi szükséges, hogy az ember sokáig éljen?* Azon szabályokat kell követni, melyeket elődeink annyira szerettek. Reggeli 6 órakor fölkelni, 12 órakor délben ebédelni, 6 órakor vacsorálni és este 10 órakor lefeküdni; ha ezt a szabályt követjük, akkor két annyi ideig lehet élni, mint a meddig mostanában élnek.

3. *Mi szükséges, hogy az ember pártfogókat nyerjen?* Dicsérni kell az embereket. A dicséret művészete a tetszés művészetének kezdete. De szükséges-e okvetlenül, hogy a dicséret finom és gyöngéd legyen? Az épen nem! Annyira vágnak az ember dicséretre, hogy sem az igazságra, sem az illemlre nem néznek; de óvakodni kell másokkal ellentétbe járni.

4. *Mi szükséges, hogy az ember nagy társaságokban kedves legyen?* Minden nap ujdonságokkal és vonzó aprósággal kell kedveskedni, melyek nevetésre készítik a társaságot; minden játékot kell érteni s a hölgyekkel szemben vesztetni.

5. *Mi szükséges, hogy az ember hírnévre tegyen szert?* Mindenek előtt mindeuról felületes fogalommal kell birni, ritkán kell beleegyezni, folytonosan ócsárolni, s magát vakmerően a legokosabb fejnek kinyilvánítani. Valaki kinyilvánítja, hogy az illető kitűnő érdemekkel bír, és hogy igen ügyes az írás mesterségében. Ha ezt valaki hallja, vállvonva halad el mellette és folytatja utját. De ha az ember másnap ugyan azt a döröszéget ugyanazon kihívó tekintettel ismétli, azt sejtik az emberek, hogy igaza lehet. Harmad nap már elhiszik.

6. *Mi szükséges, hogy a hölgyeket meghódítsuk?* Nem szabad semmit elhamarkodni; a szerelmet csak sejtetni szabad, de nem mutatni; sőt úgy kell tenni, mint-ha az ember hideg és közönyös volna. Az önzésnek nagy befolyása van a női szívre s azon célhoz vezet, melyre törekszünk.

A P R Ó S Á G.

Egy kis tévedés. Egy magyvilági hölgy tiszteői körében születésének huszonhatodik évfordulóját ünnepelte. A társalgásban szünet állván be önkéntelenül s magáról megelégedkezve így szólt: „Hogy mulik az idő! Tegnap épen 32 esztendeje volt, hogy szegény apám meghalt!”

Talpraesett válasz. Egy falusi kormsáros nehezelt a pékre, hogy oly rozsz kenyéret süts. „Ha jó kenyéret akarok, akkor a városba kell küldeni.” „En is úgy vagyok,” viszonzá a pék, „ha jó bort akarok inni.”

Tüzifa vásárlás. Egy „művelt” hölgy bemegy a fakereskedésbe s tüzfűt akar venni. „Milyen tetszik,” kérdi a fakereskedő, „puha vagy kemény?” A hölgy lehuzza a keztyűt s mutat több ugyanazon minőségű darabot megtagogatott, azt kérdi a fakereskedőtől: „Ugyan kérem, mely darab keményebb?”

Furcsa felelet. Egy előkelő ur gyakran tett látogatást egy szép fiatal hölgynél. A hölgy édes anyja pletykától tartván, a fiatal urtól egy látogatása alkalmával egyenesen azt kérdezte: „Uram, házasságra akare lépni, hogy becses látogatásával oly gyakran megtisztel, vagy másért jár-e ide?” „Másért,” válaszolá az urfi zavartan.

Szép ismertető jel. Egy hazuról távozó ur meghagyta szolgájának, hogy zárja be a házat s távoljéte alatt ne eressen be senkit. Midőn az ur laza érkezett, a szolga nem akart kinyitni.

Ur: János, nyisd ki.
János: Nem szabad.
Ur: Hát nem ismeresz?
János: Hát kicsoda ön?
Ur: Szamá, én vagyok az.
János: Azt már előbb is mondhatta volna, akkor megismertem volna.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: BALÁZSOVITS NÓRBERT.

H I R D E T É S E K.

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap, külsejében a legszebb, tartalma szerint a legelőkeltebb.

Előfizetési árak:
Egész évre.... 14 frt — kr.
Félévre..... 7 „ „ „
Negyedévre... 3 „ 50 „
Egy óra..... 1 „ 20 „
Egyes szám Budapesten 4 kr.
Vidéken 5 kr.

Kiadóhivatal:
Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamások intézendők.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Előzetes legelőkeltebben pos-
taltatványval eszközölhető.

Mutatványszámokat

levezető-lapon nyilvánítt ki-
vánatra egy hétig ingyen és
bérmentve küld a kiadóhivatal.

Előfizetések a hó bármely nap-
jától kezdhetők.

A magyar olvasó közönséghez!

A „Pesti Hirlap” immár a kilencedik évfolyamát éli. Fényes írói kör csoportosul körülötte s a legújabb rendszerű rotációs gép nyomja, mely a lapot óránként 15 ezer példányban teljes 16 oldalon és már fölívágra állítja elő, mi nagy kényelmére van az olvasónak és egész Európában eddig egyedül a „Pesti Hirlap” dicsekedhetik ez újítással.

S méltán büszke lehet a Pesti Hirlap arra, hogy ma a legkedveltebb s legelterjedtebb lap, de még inkább arra, mint lett az? Nem hiszgelte soha a közönség hullámzó szeszélyének, hanem becsületesen és lankadatlanul, gyakran az áramlat ellen is lobogtatta a zászlót, melyet kitűzött. Pedig erre a zászlóra rossz idő járt, mert a liberalizmus a mi zászlónk. Magyarország újabb állami életének a liberalizmus a gyökere. Magyarországon csak egy hazai program lehet hát: e gyökereket kimélni. Ez volt, ez lesz a mi irányunk, melyet csak azzal toldottunk meg, hogy függetlenek vagyunk s leszünk a pártoktól.

A „Pesti Hirlap” nem hajlik sem ide, sem oda, nem ösmer pártokat és gyűlölködést; az igazságot keresi mindenben s mert csak az igazságot nézi, melyik oldal van, meg nem nézi.

Politikai programunk tehát: erélytel és igazsággal szolgálni a nemzeti politika, szabadelvű haladás és magyar demokracia érdekeit, kormánytól és pártoktól egyaránt függetlenül.

Vezérolkkelünket különböző pártállásu jeles publicisták s politikai tekintélyek írják: **Pulszky** Ferenc, **Horváth** Gyula, gr. **Bánffy** Béla, **Eötvös** Károly, **Bektes** Gusztáv, **Tórs** Kálmán, **Pesty** Frigyes, **Borostyáni** Nándor, **Kenedi** Géza (felelős szerkesztő) stb.

A t. Házból cím alatt országos hírvé vált karcolatokban az újabb írói nemzedék legkitűnőbb s legnépszerűbb tagja **Mikszáth** Kálmán humorizálja az országgyűlési pártok és notabilitások ferdeségeit, pártoktinkt nélkül.

Tárcarovatunk a legváltozatosabb, legelőkeltebb s oly gazdag, hogy nem ritkán három-négy tárcát is közlünk egyszerre; legjobb nevű s a közönség előtt legkedveltebb íróink gazdagítják a „Pesti Hirlap” e rovatát, kiknek sorából legyen elég kiemelünk a következőket: dr. **Ágai** Adolf (Porzó, Csicserei Bors), **Bartók** Lajos, **Beniczky** Bajza Lenke, **Borostyáni** Nándor, dr. **Kenedi** Géza (Quintus), **Kürthy** Emil, **Mikszáth** Kálmán (Scarron), **Murai** Károly, dr. **Schwarz** Gyula, **Sebők** Zsigmond, **Szemere** Attila, **Szécsi** Ferenc, **Tábori** Róbert (Columbus) stb.

A többi rovatokra is a legnagyobb gondot fordítják rovatvezető munkatársaink: **Antalik** Károly, **Barabás** Albert, **Luby** Sándor, **Somogyi** Ede, **Schmittely** József (segédszerkesztő), stb., — csupa kipróbált journalistikai munkaerő, — úgy, hogy jól értesültség, élelenség, a tartalom gazdagsága és választékossága tekintetében a „Pesti Hirlap”-pal alig vetélkedhetik még egy lap.

Távirati rovatunk mindig a leggazdagabb s kiállja a versenyt bármely európai nagy lappal. Ugy a vidékről, mint a külföldről saját tudósítónk látnak el eredeti táviratokkal s mikor az események úgy kívánják, belmunkatársaink sorából külön tudósítót is küldünk az események színhelyére, mint legutóbb Bulgáriába.

Heti melléklapjaink — mint **Kertészeti Ujság**, **Házi Tanácsadó**, **Gazdasági Ujság**, stb. — kivitták a nagy közönség hálás elismerését közhasznosságukkal.

Nagy gondot fordítunk még mulattató **karcolatok**, **apróságok**, a **közönség** köréből való panaszok közlésére, valamint a mindenki által szívesen olvasott **szekesztrőli** üzenetekre.

Regényünk mindig jól van megválasztva az érdekesítő újabb termékek közül.

S bár legelőkeltebb kiállításban naponta (a hétfői féllapot kivéve) két teljes ívet — 16 oldal — adunk olvasónk kezébe, külön kedvezményül hetenkint egy **zenemellékletet** is csatolunk, előfizetőink számára teljesen ingyen, úgy hogy a zenekedvelő előfizető évenként 60—70 jó darabot tartalmazó **zene albumot** gyűjthet össze. Oly kedvezmény ez, minőt ma egyetlen európai lap sem nyújt előfizetőinek.

Mindezen kedvezmények dacára a „Pesti Hirlap” a legolcsóbb napilapnak máltán mondható, amennyiben csekély összeggel (havonként 20 kr.) drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

Legyen szabad ezek után remélnünk, hogy a „Pesti Hirlap”-ot a művelt magyar közönség ezental is pártolni s lehetőleg terjeszteni is fogja.

A „Pesti Hirlap” előfizetési ára:

Egész évre..... 14 frt — kr.
Fél évre..... 7 frt — kr.
Negyed évre..... 3 frt 50 kr.
Egy óra..... 1 frt 20 kr.

Előfizetések a hó bármely napjától kezdhetők. Lapunk címének megírásakor sziveskedjenek a t. előfizetők arra ügyelni, hogy csakis „PESTI” Hirlapot irjanak.

A „Pesti Hirlap”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal BUDAPEST, nádor-utca 7. szám.

ZOO JÁNOS IPARISK. IGAZGATÓNAK
egy külön befératru butorozott hónapos szöbe szonnel kiadó.
I. líved 187-ik számú házból